

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 32/24
17.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић, Душанке Ђорђевић, Јелене Шкулић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном предмету **осуђеног АА**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 и 9 КЗ у вези члана 33 КЗ и др., одлучујући о жалби осуђеног АА, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв.По1 бр. 410/24 (К.По1 бр. 22/10) од 18.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2024. године, у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Весне Ђорђевић, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба осуђеног АА, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв.По1 бр. 410/24 (К.По1 бр. 22/10) од 18.09.2024. године, па се наведена пресуда, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв.По1 бр. 410/24 (К.По1 бр. 22/10) од 18.09.2024. године, усвојен је захтев осуђеног АА за изрицање јединствене казне, па се преиначавају у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде:

Пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КП.бр. 3/04 (нови број К-По1 бр. 22/10) од 18.01.2008. године која је постала правноснажна пресудом Врховног суда, Посебно одељење Кж-1 ОК 9/18 од 15.10.2009. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство из

члана 114 став 1 тачка 3 и 9 КЗ у вези члана 33 КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година и кривичног дела убиство из члана 47 став 1 КЗ РС за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 10 година, те му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 35 година у коју је урачунато време проведено у притвору почев од 26.07.2023. године, и пресуда Вишег суда у Београду Спк.бр. 11/24 од 30.05.2024. године, која је постала правноснажна 30.05.2024. године (којом је оглашен кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године,

-те је првостепени суд узимајући осуђеном АА казну затвора по пресуди Окружног суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КП.бр. 3/04 (нови број К.По1 бр. 22/10) од 18.01.2008. године која је постала правноснажна 15.10.2009. године у трајању од 35(тридесетпет) година и по пресуди Вишег суда у Београду Спк.бр. 11/24 од 30.05.2024. године која је постала правноснажна 30.05.2024. године у трајању од 4 (четири) године, применом одредби члана 4, 42, 43, 45, 54, 60 став 2 тачка 1 ("Службени гласник Републике Србије" број 85/05 који је ступио на снагу 01.06.2006. године), 62 и 63 КЗ и члана 554 ЗКП и члана 556 став 1 тачка 1 ЗКП у вези са чланом 552 став 1 тачка 1 ЗКП, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година у коју му је урачунато време проведено у притвору по пресуди Окружног суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КП.3/04 од 18.01.2008. године (нови број К.По1 бр. 22/10) која је постала правноснажна 15.10.2009. године, почев од 26.07.2003. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Окружног суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КП. 3/04 од 18.01.2008. године (нови број К.По1 бр. 22/10) која је постала правноснажна 15.10.2009. године, почев од 30.08.2010. године.

Против ове пресуде благовремену жалбу је изјавио осуђени АА, због одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење у складу са новим Кривичним закоником од 01.12.2019. године по одредби члана 60 став 2 тачка 2 и члана 5 тачка 2 КЗ, изрекне јединствену казну која је најповољнија по њега, а то је казна затвора од 20 (двадасет) година.

У свом поднеску Ктж.бр. 74/24 од 10.10.2024. године јавни тужилац за организовани криминал је предложио Апелационом суду у Београду, Посебном одељењу да одбије жалбу осуђеног АА, као неосновану, а првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа у присуству јавног тужиоца за организовани криминал, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбом, те је испитао пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, у складу са чланом 451 став 1 ЗКП, те је након оцене жалбених навода имајући у виду наводе из предлога јавног тужиоца за организовани криминал у цитираном поднеску, нашао:

-Жалба је неоснована.

Наиме, и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, првостепени суд је приликом одмеравања јединствене казне затвора правилно

применио одредбу члана 60 став 2 тачка 1 Кривичног законика (“Службени гласник Републике Србије” број 85/25), којим је било прописано да ће се осуђеном за кривична дела у стицају изрећи као јединствена казна, казна затвора од 30 до 40 година, уколико је та казна претходно утврђена за нека кривична дела. Будући да су осуђеном изречене казне од 35 (тридесетпет) година и 4 (четири) године, првостепени суд је правилно изрекао јединствену казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година имајући у виду све околности из члана 54 КЗ које је ценио у образложењу побијане пресуде.

Окривљени се у својој жалби позива на одредбу члана 60 став 2 тачка 1 КЗ (“Службени гласник Републике Србије” број 35/19), којим је предвиђено да ако је за неко од кривичних дела у стицају суд утврдио казну доживотног затвора изрећиће само ту казну, док се у тачки 2 истог члана наводи да ако је за кривична дела у стицају суд утврдио казне затвора, повисиће најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година, указујући да је то за њега повољније да се примени управо одредба из тачке 2 члана 60 став 1 Кривичног законика (“Службени гласник Републике Србије” број 35/19).

Међутим, овакво временско важење кривичног законодавства, према тумачењу осуђеног, а са тим у вези примена најблажег закона за учиниоца је неосновано, будући да је каснијим законом предвиђена тежа казна – казна доживотног затвора, те је и по оцени овога суда повољније било применити како је то првостепени суд учинио, раније важећи закон и изрећи управо казну коју је изрекао првостепени суд, а то је јединствена казна затвора у трајању од 35(тридесетпет) година, тим пре што ни у ранијем, ни у каснијем закону на овог осуђеног није могуће применити као повољнију казну затвора у трајању од највише 20 година (општи максимум), јер је та казна постојала и када је осуђеном изречена казна од 35 (тридесетпет) година, али није изречена због озбиљности кривичних дела која је осуђени извршио, па не може бити ни изречена у овом поступку изрицања јединствене казне затвора.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је на основу одредбе члана 457 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник,
Слађан Лазић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Снежана Јовановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић